

# Ezekijina molitva

***Ključni stih: “Ali sada, JAHVE, Bože naš, izbavi nas iz ruke njegove da spoznaju sva kraljevstva zemlje da si ti, JAHVE, Bog jedini.”***  
— 2.Kraljevima 19: 19

***Izabrani tekstovi:***  
***2.Kraljevima 19: 14-37***

potom i svom vojskovođi Rabšaku s naoružanom vojskom, zahtijevajući potpunu predaju Judejskog kraljevstva.—2.Kraljevima 18: 17-35

Ta su se pisma hvalila moći Asirije i time da je već pokorila mnoge narode. Također su lažno tvrdili da je Izraelovo pouzdanje u Gospodina njihova Boga beskorisno, jer su drugi narodi koje je Asirija osvojila uzalud vjerovali svojim bogovima. Kad je Ezekija to čuo,

## **SENAHERIB, KRALJ**

Asirije, prethodno je napao sjeverno desetoplemensko kraljevstvo Izrael i odveo njegov narod u zarobljeništvo. Osam godina kasnije, odlučio je napasti dvoplemensko kraljevstvo Judeje. Sanherib je prvo poslao pisma u Jeruzalem, a

“razdrije svoje haljine, obuče kostrijet i ode u dom JAHVIN.” Također je poslao ljude da sve o tome ispričaju proroku Izaiji i da ga zamole da se pomoli “za Ostatak koji je još preostao.”—2.Kraljevima 19: 1-5

Prorok Izaija rekao je Ezekijinim ljudima: “Ovako veli JAHVE: Ne boj se riječi koje si čuo kada su na me hulile sluge kralja asirskoga. Udahnut ću u njega duh i kad čuje jednu vijest, vratit će se u svoju zemlju. I učinit ću da u svojoj zemlji pogine od mača.”—vss. 6, 7

Ezekija je otišao u dom JAHVIN, položivši pred Boga pismo koje je primio od Senaheriba. Molio je Gospodina da se smiluje svome zavjetnom narodu i da mu podari izbavljenje od ovoga neprijatelja. (stihovi 14-19) Tada je Izaija poslao poruku Ezekiji govoreći: “Ovako veli JAHVE, Bog Izraelov: ‘Uslišah molitvu koju mi uputi zbog Sanheriba, kralja asirskog.’ Zatim je izrečena Gospodnja presuda nad Senaheribom.—vss. 20-34

Bila je potrebna velika vjera i hrabrost od strane Ezekije i naroda Jude da se odupru velikoj sili Asirije. Ubrzo nakon toga vidjeli su ispunjenje Gospodinove izjave u vezi sa Senaheribom i Asircima.—vss. 35-37

Današnji Gospodinovi sljedbenici mogu iz ovog izvještaja izvući vrijedne pouke. Ne bismo trebali izgubiti iz vida Božju moć u našu korist, bez obzira na to koliko se naša iskustva činila mračna. Trebali bismo se osloniti na njegova obećanja i tražiti njegovu pomoć. Psalmist piše: “Povjeri JAHVI svu svoju brigu, i on će te pokrijepiti: neće dati da ikada posrne pravednik.” (Psalmi 55: 22, New International Version) Apostol Petar opominje: “Svu svoju brigu povjerite njemu jer on se brine za vas.”—1. Petrova 5: 7

Izrael je priznao da je svrgavanje Senaheribovih snaga bilo zbog Božje moći i intervencije. Tako i mi u sadašnje vrijeme trebamo potpuno vjerovati Gospodinu i

prepoznati njegovu vladajuću ruku kao odgovor na naše molitve. “Bez vjere nemoguće je omiljeti Bogu.” “Jer sve što je od Boga rođeno, pobjeđuje svijet. I ovo je pobjeda što pobijedi svijet: vjera naša.”—Hebrejima 11: 6; 1.Ivanova 5: 4

Ne samo da trebamo vjerovati Gospodinu zbog njegove dobrote i brige providnosti, nego se također trebamo sjećati njegovih obećanja, tražeći ih pred njim u svojim molitvama. Osim toga, trebali bismo nastojati prepoznati, u svakom iskustvu života, kako Božja providnost usmjerava naš put i uzrokuje da sva naša iskustva rade zajedno za naše vječno dobro.—Rimljanima 8: 28 ■